

[Ove Jensen]

en skatteyder med formue, men om en skatteyder uden formue.

Ændringsforslag nr. 7 er et godt eksempel på, at parcelhusejere med en forholdsvis normal gæld i deres hus efter skattereformens vedtagelse vil blive tvunget fra hus og hjem, fordi det vil blive umuligt for dem at betale deres renteudgifter. Eller tror man i forligspartierne, at en familie i et parcelhus kan leve af 5.500 kr. om året? Selvfølgelig kan den ikke det. Det bliver i høj grad parcelhusejerne, der kommer til at undgælde for denne urimelige skattereform.

Fremskridtspartiet er som sagt det eneste parti, der har villet nedsætte indkomstskatten. Men efter det, som nu er vedtaget af forligspartierne inklusive CD, ser det også ud til, at fremskridtspartiet er det eneste parti, der interesserer sig for parcelhusejernes beskatning.

Det er ikke alene ved skattereformen, parcelhusejerne bliver plyndret i skat. De skattemæssige virkninger af den 18. alm. vurdering vil fuldstændig slå bunden ud af parcelhusejernes økonomi. Fremskridtspartiet har derfor fremsat et forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse mod skatteplyndring som følge af den 18. alm. vurdering. Det, vi i forslaget til folketingsbeslutning opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om, er, at beskatningsniveauet fastholdes for så vidt angår lejeværdi af egen bolig, formueskat og ejendomsskat. Der tilsigtes med andre ord en fastfrysning af parcelhusejernes nuværende beskatning. Men det skal såmænd nok vise sig, at samtlige partier går imod fremskridtspartiets forslag om at beskytte parcelhusejerne mod total skatteplyndring.

Til sidst skal jeg bare sige, at vi vil stemme ja til lovforslag nr. L 151 om 3 pct.-fradraget, og at vi måske vil stemme ja til lovforslag nr. L 107, men bortset fra disse to forslag vil vi stemme nej til samtlige andre.

Thoft (SF):

Jeg skal især koncentrere mig om virksomhedsskatteordningen.

Som vi skrev i betænkningsbidraget, mener SF slet ikke, at denne del af skattereformen er gennemgået godt nok, og jeg vil påstå, at der i tinget kun er to mennesker, nemlig hr. Lykketoft og skatteministeren, som

har forstået, hvad denne del af skattereformen i nærmere detaljer går ud på.

Først tog det forligspartierne et halvt år at forhandle disse ting på plads. Bagefter tog det et halvt år at få dem udmøntet i lovttekster. Så har folketetinget fået sølle tre måneder til at gennemgå det i, og endnu er det ikke lykkedes at få kommunernes ligningsafdelinger eller advokater, revisorer og befolkning draget ind i debatten.

Det skal være lettere at være dansker, har været denne regerings omkvæd, siden den trådte til, men skattemæssigt er det sandt for dyden ikke blevet lettere. Ministeren ved godt, at hans skattelovssamling er vokset fra ca. 6 cm i tykkelse til ca. 12 cm i tykkelse i denne skatteministers levetid, og når nu skattereformen – det er især virksomhedsskatteordningen, som efter min mening er kompliceret – bliver vedtaget, så vil lovsamlingen vokse yderligere et par hundrede sider med lovttekster og udmøntende cirkulærer.

Formålet med reformen var at genskabe progressionen, at genskabe retfærdigheden i systemet og at lukke nogle af de ganske mange huller, der var, samt at forenkle. Ingen af delene er opnået.

Virksomhedsskatteordningens interne renteberegninger, de såkaldte afkastberegninger, er blevet yderst komplicerede. Hr. Arne Bjerregaard redegjorde for et hjørne af det. Eller tag f.eks. ministerens 2½ sides forklaring på, hvordan man skattemæssigt skal behandle en bil, som bruges både erhvervmæssigt og privat. Den højere retfærdighed er der ikke tale om, men kompliceret ud over alle grænser er det søreme blevet.

De mystiske skatteberegningsregler for kapitalafkast er blevet strammet noget op under behandlingen i udvalget, og det er vi i SF meget tilfredse med. Som bekendt er det foreløbig for lovforslag nr. L 107, virksomhedsskatteordningen, blevet til 25 ændringsforslag, men jeg er overbevist om, at hvis vi havde haft bare en måned mere at arbejde med disse ting i, var det blevet til yderligere 25 ændringsforslag.

Nu taler jeg ikke om den politiske karakter af disse ting, som hr. Rahbæk Møller udmærket har redegjort for på SFs vegne, men den tekniske kvalitet af denne lovgivning er ikke god nok. Vi skal bruge resten af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne til at lappe hullerne i den her lovgivning, fordi